

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1986 r.

w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów:

- 1) pracowników medycznych i pozostałych pracowników działalności podstawowej,
- 2) pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych,
- 3) pracowników gospodarczych i pracowników obsługi.

2. Rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) pracowników transportu sanitarnego i lotniczego innych niż wymienieni w ust. 1 pkt 1,
- 2) pracowników przedsiębiorstw uzdrowiskowych, innych niż wymienieni w ust. 1 pkt 1,
- 3) pracowników przedsiębiorstw zaopatrzenia farmaceutycznego i ich placówek,
- 4) innych pracowników zakładów wymienionych w ust. 1, otrzymujących wynagrodzenie na podstawie odrębnych przepisów.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o pracownikach działalności podstawowej, rozumie się przez to:

- 1) pracowników medycznych z wyższym wykształceniem: lekarzy, lekarzy dentystów, farmaceutów, magistrów pielęgniarstwa, magistrów analityki medycznej oraz pracowników z innym niż medyczne wyższym wykształceniem mającym trwałe zastosowanie w działalności podstawowej zakładów służby zdrowia.
- 2) średni personel medyczny, a w szczególności:
 - a) pracowników medycznych: felczerów, pielęgniarki, położne, techników medycznych (farmaceutycznych, dentystycznych i innych), laborantów medycznych, instruktorów higieny, opiekunki dziecięce, dietetyczki, higienistki, higienistki stoma-

tologiczne, masażystów, pracowników socjalnych, asystentki pielęgniarskie, młodsze pielęgniarki, instruktorów terapii zajęciowej mających dyplom ukończenia szkoły medycznej oraz innych pracowników ze średnim wykształceniem niemedyceznym mającym trwale zastosowanie w działalności podstawowej zakładów służby zdrowia,

b) innych pracowników działalności podstawowej: kontrolerów sanitarnych, pomoce dentystyczne, dezynfektorów, przyuczonych masażystów, przyuczone pielęgniarki, przyuczone laborantki, przyuczone dietetyczki, preparatorów oraz statystyków medycznych, rejestratorów medycznych i sekretarki medyczne, jeżeli pracownicy ci odbyli odpowiednie przeszkolenie,

3) niższy personel działalności podstawowej: sanitariuszy szpitalnych, sanitariuszy, sałowe, łazienkowych, sterylizatorów, zabiegowych balneologicznych, pomoce laboratoryjne, przyuczone rejestratorki medyczne, faszowaczki i gipsiarzy.

2. Przez określenie „zespół opieki zdrowotnej”, zwany dalej „zespołem”, rozumie się zakład społeczny służby zdrowia będący samodzielną jednostką organizacyjną i budżetową, zespalającą wszystkie lub niektóre placówki służby zdrowia działające na określonym obszarze.

3. Przez określenie „jednostka samodzielna” rozumie się szpital, sanatorium, stację sanitarno-epidemiologiczną, zakład pomocy społecznej i inne zakłady będące samodzielnymi jednostkami organizacyjnymi i budżetowymi.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określa inne niż medyczne kwalifikacje mające trwale zastosowanie w działalności podstawowej zakładów służby zdrowia.

Rozdział 2

Uposażenie zasadnicze.

§ 3. 1. Ustala się:

- 1) tabelę grup uposażenia zasadniczego i stawek dodatku funkcyjnego, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) tabelę stanowisk i zaszeregowania pracowników działalności podstawowej, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) taryfikator kwalifikacyjny pracowników działalności podstawowej, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia,
- 4) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników technicznych, ekonomicznych i administracyjnych, stanowiącą załącznik nr 4 do rozporządzenia,
- 5) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników gospodarczych i pracowników obsługi, stanowiącą załącznik nr 5 do rozporządzenia.

2. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie rozporządzenia podlegają zaszeregowaniu na odpowiednie stanowiska określone w załącznikach nr 2, 4 i 5 do rozporządzenia, stosownie do posiadanych kwalifikacji i zakresu obowiązków.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:

- 1) ustali termin wprowadzenia w życie stawek uposażenia zasadniczego, określonych w tabeli II załącznika nr 1 do rozporządzenia,
- 2) może uzupełniać tabele stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania, stanowiące załączniki nr 2—5 do rozporządzenia, nowymi stanowiskami.

§ 4. 1. Uposażenie zasadnicze określone w załącznikach nr 2, 4 i 5 do rozporządzenia przysługuje pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

2. W razie zatrudnienia w niższym lub wyższym wymiarze czasu pracy niż wymieniony w ust. 1, uposażenie zasadnicze pracownika oblicza się proporcjonalnie do tygodniowego wymiaru czasu pracy, przewidzianego w umowie o pracę.

3. Stawki godzinowe oblicza się dzieląc kwotę miesięcznego uposażenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika przez:

- 1) 178 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 42 godziny,
- 2) 170 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 40 godzin,
- 3) 135 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 31 godzin i 30 minut,
- 4) 128 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 30 godzin,
- 5) 112 dla pracowników, których tygodniowy wymiar czasu pracy wynosi 26 godzin i 15 minut.

Rozdział 3

Dodatki do uposażenia.

§ 5. 1. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych przysługuje dodatek funkcyjny.

2. Wysokość dodatku funkcyjnego na poszczególnych stanowiskach kierowniczych określają załączniki nr 2 i 4 do rozporządzenia.

3. Dodatek funkcyjny przyznaje i określa jego wysokość dla dyrektora i zastępcy dyrektora — kierownika jednostki nadrzędnej, a dla pozostałych pracowników zajmujących kierownicze stanowiska — dyrektora (kierownika) zakładu pracy.

4. Dodatek funkcyjny przysługuje przez okres pełnienia obowiązków na kierowniczym stanowisku.

5. Pracownikowi, któremu powierzono czasowe zastępstwo pracownika na stanowisku kierowniczym, przysługuje, począwszy od czwartego miesiąca nieprzerwanego pełnienia czasowego zastępstwa, dodatek funkcyjny w wysokości nie niższej od najniższego dodatku funkcyjnego, przewidzianego na stanowisku zastępowanego.

§ 6. 1. Pracownikom przysługuje dodatek za wysługę lat w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5% miesięcznego uposażenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego uposażenia zasadniczego.

2. Zmiana wysokości dodatku za wysługę lat, wynikająca z osiągnięcia określonej liczby lat pracy, następuje od pierwszego dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego.

3. Dodatek za wysługę lat wypłaca się za wszystkie dni pracy i dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy, za które pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, oraz za dni nieobecności w pracy, za które pracownikowi przysługuje zasiłek chorobowy lub opiekuńczy z ubezpieczenia społecznego.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustala szczegółowe zasady obliczania stażu pracy stanowiącego podstawę do przyznawania dodatku za wysługę lat oraz zasady wypłacania tego dodatku.

§ 7. 1. Położnej zatrudnionej w izbie porodowej (samodzielne stanowisko) przysługuje dodatek do uposażenia zasadniczego w wysokości od 600 do 3000 zł miesięcznie.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustala szczegółowe zasady przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1.

§ 8. Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy dodatki określone w § 5—7 przysługują proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

§ 9. 1. Pracownikom określonym w § 1 ust. 1. przysługuje dodatek w wysokości 20% godzinowej stawki uposażenia zasadniczego za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej.

2. Pielęgniarki (asystentki pielęgniarskiej, młodszej pielęgniarki, pielęgniarki przyuczonej), położnej, technicy (laborantowi), opiekunce dziecięcej, opiekunowi w domu pomocy społecznej, salowej, sanitariuszowi szpitalnemu i sanitariuszowi (noszowemu), zatrudnionym w stacjonarnej opiece zdrowotnej i opiece społecznej, sanatoriach i domach małego dziecka oraz w szpitalach uzdrowiskowych, przysługuje ponadto dodatek za pracę na każdej nocnej zmianie w wysokości:

1) pielęgniarce, położnej, technicy, opiekunce dziecięcej i opiekunowi w domu pomocy społecznej — od 200 do 400 zł,

2) salowej, sanitariuszowi szpitalnemu i sanitariuszowi — od 100 do 200 zł.

3. Dodatek o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje położnej zatrudnionej w izbie porodowej.

4. Dodatku, o którym mowa w ust. 2, nie uwzględnia się w wynagrodzeniu za okres urlopu wypoczynkowego i innej nieobecności w pracy.

§ 10. 1. Pracownikowi medycznemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy w lotnictwie sanitarnym i sprawującemu opiekę nad chorymi na sanitarnych statkach powietrznych przysługuje dodatek żywnościowy na zasadach obowiązujących przy przyznawaniu takiego dodatku personelowi latającemu w jednostkach organizacyjnych lotnictwa sanitarnego.

2. W razie zatrudnienia w wymiarze czasu pracy niższym niż określony w ust. 1, dodatek oblicza się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy. Dodatek ten nie ulega zwiększeniu w razie zatrudnienia w wyższym wymiarze czasu pracy niż określony w ust. 1.

§ 11. 1. Pracownikowi medycznemu, zatrudnionemu w specjalnościach, zakładach, działach lub komórkach, w których występuje szczególny niedobór kadr medycznych, może być przyznany dodatek w wysokości do 30% uposażenia zasadniczego.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa szczegółowe zasady przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1.

§ 12. 1. Lekarzowi specjalście w dziedzinie, w której występuje niedobór kadr medycznych, podejmującemu dodatkową pracę w innym zakładzie położonym w innej miejscowości i dojeżdżającemu do pracy oraz pracownikowi medycznemu zatrudnionemu w ambulansie stomatologicznym i rentgenowskim przysługuje ryczałt miesięczny na pokrycie kosztów przejazdów, jeżeli czas potrzebny na przejazd publicznym środkiem lokomocji w jedną stronę wynosi co najmniej pół godziny.

2. Jeżeli lekarz, o którym mowa w ust. 1, korzysta w przejazdach z własnego pojazdu samochodowego, ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu może być, za zgodą głównego lekarza wojewódzkiego, obliczony według zasad określonych w przepisach w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych.

§ 13. Brygadziście kierującemu pracą co najmniej 3 pracowników i wykonującemu ponadto własne zadania przysługuje dodatek w wysokości od 5 do 10% uposażenia zasadniczego. Wysokość dodatku dla brygadzysty określa dyrektor (kierownik) zakładu pracy w zależności od stopnia trudności i złożoności powierzonych prac oraz związanej z tym odpowiedzialności za wynik pracy brygady.

§ 14. 1. Dla pracowników działalności podstawowej ustala się fundusz premii w wysokości 20% funduszu uposażeń zasadniczych tych pracowników, przeznaczony na premie za wykonanie zadań określonych dla grup pracowników bądź zleconych indywidualnie przez kierownika zakładu pracy. Wysokość indywidualnej premii nie może przekroczyć 35% uposażenia zasadniczego pracownika.

2. Pracownikom technicznym, ekonomicznym i administracyjnym za wykonanie zadań może być przyznana premia z funduszu premiiowego, tworzonego w wysokości do 25% funduszu uposażeń zasadniczych tych pracowni-

ków. Wysokość indywidualnej premii nie może przekroczyć 35% uposażenia zasadniczego pracownika.

3. Pracownikom gospodarczym i pracownikom obsługi za wykonanie zadań może być przyznana premia z funduszu premiowego, tworzonego w wysokości nie niższej niż dla pracowników wymienionych w ust. 2.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa ramowe zasady premiowania pracowników, o których mowa w ust. 1—3, stanowiące podstawę do opracowania przez dyrektora (kierownika) zakładu, z udziałem przedstawicieli załogi, szczegółowych zasad premiowania, dostosowanych do warunków i specyfiki zakładu pracy.

Rozdział 4

Wynagrodzenie ryczałtowe.

§ 15. 1. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa rodzaje dodatkowych zadań wykonywanych przez pracowników działalności podstawowej, za które przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe, oraz wysokość tego wynagrodzenia.

2. Minister Sprawiedliwości, w odniesieniu do podległych mu zakładów służby zdrowia, może odmiennie określić w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych rodzaje dodatkowych zadań wynagradzanych ryczałtowo i zasady wynagradzania za te zadania.

Rozdział 5

Wynagrodzenie dodatkowe za pracę według zasady wolnego wyboru lekarza.

§ 16. 1. Pracownikowi działalności podstawowej pracującemu według zasady wolnego wyboru lekarza może być przyznane z tego tytułu dodatkowe wynagrodzenie.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa wysokość dodatkowego wynagrodzenia oraz zasady jego przyznawania.

Rozdział 6

Dyżury zakładowe, gotowość do pracy oraz praca w pomocy doraźnej.

§ 17. 1. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa:

- 1) wysokość wynagrodzenia za dyżury zakładowe i za gotowość do pracy,

- 2) zasady i wysokość wynagrodzenia za pracę w oddziale (dziale) pomocy doraźnej (pogotowiu ratunkowym).

2. Wynagrodzenie za dyżury zakładowe uwzględnia się w wynagrodzeniu za czas urlopu wypoczynkowego.

3. Wynagrodzenia za gotowość do pracy nie wlicza się do wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego i innej nieobecności w pracy.

Rozdział 7

Wymiar uposażenia i awansowanie pracowników.

§ 18. 1. Pracownik może otrzymać podwyżkę uposażenia zasadniczego lub dodatku funkcyjnego w ramach wynagrodzenia przewidzianego dla danego stanowiska w okresach nie krótszych niż jeden rok, w terminach 1 stycznia lub 22 lipca z mocą od 1 sierpnia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy zmiany wysokości uposażenia zasadniczego lub dodatku funkcyjnego w wypadku awansowania pracownika na wyższe stanowisko lub ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym bądź wstępnym.

3. Pracownikowi podejmującemu specjalizację w specjalności, w której występuje niedobór kadr, oraz pracownikowi, który uzyskał wyższe kwalifikacje zawodowe, może być przyznana podwyżka uposażenia zasadniczego niezależnie od okresów i terminów, o których mowa w ust. 1.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa ramowe zasady dokonywania podwyżek wynagrodzeń oraz kryteria oceny pracowników.

§ 19. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może wyrazić zgodę na zaszeregowanie pracowników na stanowiska kierownicze w niektórych komórkach organizacyjnych lub w zakładach według innych kryteriów niż liczba zatrudnionych pracowników.

Rozdział 8

Przepisy szczególne.

§ 20. 1. Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu regulują odrębne przepisy.

2. Za każdą godzinę przepracowaną nieprzerwanie (na dobę) ponad 8 godzin do 12 godzin przy zachowaniu miesięcznej normy czasu pracy wynikającej z pomnożenia 8 godzin przez liczbę roboczych dni kalendarzowych pracownikom, o których mowa w ust. 1, przysługuje dodatek w wysokości 10% godzinowej stawki uposażenia zasadniczego.

§ 21. 1. Za długoletnią pracę pracownikom przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) 75% miesięcznego wynagrodzenia — po 25 latach pracy,
- 2) 100% miesięcznego wynagrodzenia — po 30 latach pracy,
- 3) 150% miesięcznego wynagrodzenia — po 35 latach pracy,
- 4) 200% miesięcznego wynagrodzenia — po 40 latach pracy.

2. Ustalanie okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasady jej obliczania i wypłacania regulują ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 22. 1. Pracownikowi przechodzącemu na emeryturę lub rentę inwalidzką dla inwalidów I i II grupy przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości:

- 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia — po 10 latach pracy,
- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia — po 15 latach pracy,
- 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia — po 20 latach pracy.

2. Okres pracy uprawniający do odprawy ustala się według zasad obowiązujących przy ustalaniu dodatku za wysługę lat.

3. Odprawę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

§ 23. 1. Z oszczędności funduszu wynagrodzeń w zakładzie może być utworzony fundusz nagród w wysokości do 2% planowanego funduszu wynagrodzeń z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej.

2. Szczegółowe zasady przyznawania nagród określa Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 24. Ministrowie, którym podlegają zakłady służby zdrowia, mogą w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych zastosować przepisy rozporządzenia w całości lub w części do pracowników tych zakładów.

§ 25. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do pracowników medycznych zatrudnionych w zakładach lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych przez związki zawodowe lub na podstawie udzielonego zezwolenia.

§ 26. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa kwalifikacje uznawane za równorzędne z posiadaniem specjalizacji I lub II stopnia dla pracowników działalności podstawowej z innym niż medyczne wykształceniem wyższym, nie objętych szkoleniem specjalizacyjnym.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 27. 1. Pracownik zatrudniony w jednostce objętej rozporządzeniem przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, nie mający wymaganych kwalifikacji, może być zatrudniony na dotychczasowym stanowisku (lub stanowisku analogicznym) tylko w tym wypadku, gdy był zatrudniony na tym stanowisku zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami lub był zwolniony od posiadania wymaganych kwalifikacji na podstawie tych przepisów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie przejścia pracownika do pracy na takie samo lub niższe stanowisko w innej jednostce objętej rozporządzeniem w wyniku porozumienia zakładów pracy albo zalecenia jednostki nadrzędnej.

§ 28. Upoważnia się Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Finansów i Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do wprowadzenia w zakładach służby zdrowia stosujących eksperymentalny system finansowania zasad wynagradzania odbiegających od zasad określonych w rozporządzeniu.

§ 29. Pracownicy medyczni, zatrudnieni w jednostkach przemysłowej służby zdrowia i w złóbkach przy zakładach pracy w dniu wejścia w życie rozporządzenia, uprawnieni do korzystania z branżowych przywilejów, zachowują te uprawnienia w dotychczas otrzymywanej wysokości kwotowej.

§ 30. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie rozporządzenia, korzystający na mocy dotychczasowych przepisów z ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacji, zachowują nadal to uprawnienie.

§ 31. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w rozporządzeniu stosuje się przepisy dotychczasowe ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia.

§ 32. W załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1983 r. w sprawie zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki (Dz. U. Nr 33, poz. 157 i z 1985 r. Nr 35, poz. 165) dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Wynagrodzenie pracowników służby zdrowia za dyżury zakładowe i gotowość do pracy oraz dołek kwotowy za pracę na każdej nocnej zmianie”.

§ 33. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 marca 1984 r. w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy społecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów (Dz. U. Nr 18, poz. 86 i z 1985 r. Nr 15, poz. 61).

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 marca 1986 r. (poz. 84)

Załącznik nr 1

TABELA GRUP UPOSAŻENIA ZASADNICZEGO I STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Grupa uposażenia zasadniczego	Miesięczna kwota w złotych		Stawka dodatku funkcyjnego	Miesięczna kwota w zł
	tabela I	tabela II		
1	6 000— 6 500	6 000— 7 800	1	700
2	6 300— 7 000	6 500— 8 400	2	1 200
3	6 600— 7 800	7 000— 9 000	3	1 700
4	6 900— 8 600	7 600— 9 800	4	2 200
5	7 200— 9 400	8 300— 10 600	5	2 700
6	7 900— 10 200	9 000— 11 200	6	3 200
7	8 500— 11 000	9 800— 12 000	7	3 700
8	9 000— 11 800	10 400— 13 100	8	4 200
9	9 500— 12 600	11 000— 14 200	9	4 700
10	10 000— 13 400	11 600— 15 300	10	5 200
11	10 500— 14 200	12 300— 16 400	11	5 700
12	11 000— 15 000	13 000— 17 500	12	6 200
13	11 500— 15 900	13 700— 18 600	13	7 000
14	12 000— 16 800	14 400— 19 700	14	8 000
15	12 500— 17 700	15 100— 20 800		
16	13 000— 18 600	15 800— 21 900		
17	13 500— 19 500	16 500— 23 000		
18	14 000— 20 400	17 200— 24 100		
19	14 500— 21 300	17 900— 25 200		
20	15 000— 22 200	18 600— 26 300		
21	15 500— 23 200	19 400— 27 400		
22	16 000— 24 000	20 000— 28 500		

Załącznik nr 2

TABELA STANOWISK I ZASZEREGOWANIA PRACOWNIKÓW DZIAŁALNOŚCI PODSTAWOWEJ

Lp.	Stanowisko pracy (funkcja)	Wielkość jednostki według liczby pracowników bądź łóżek	Grupy uposażenia zasadniczego	Stawki dodatku funkcyjnego
1	2	3	4	5
I. Pracownicy medyczni z wyższym i średnim wykształceniem				
1	Dyrektor zespołu szpitala zespolonego, szpitala klinicznego, szpitala psychiatrycznego, zespołu metodycznego i jednostki równorzędnej	powyżej 1.500 do 1.500	19—22 18—21	5—14 4—13
2	Zastępca dyrektora zespołu szpitala zespolonego, szpitala klinicznego, szpitala psychiatrycznego i jednostki równorzędnej	powyżej 1.500 do 1.500	17—21 16—20	3—12 3—10
	a) do spraw lecznictwa	—	15—19	3—9
	b) do spraw służb społecznych	—	17—21 16—20	4—12 4—11
3	Dyrektor (kierownik) jednostki samodzielnej	powyżej 500 do 500	17—21 16—20	4—12 4—11
4	Zastępca dyrektora jednostki samodzielnej	—	16—20	3—10
5	Naczelnny lekarz szpitala	powyżej 300*)	18—21	3—11
6	Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny	—	19—22	5—14
7	Państwowy terenowy (portowy) inspektor sanitarny, zastępca dyrektora wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej	—	17—20	3—11

1	2	3	4	5
8	Kierownik działu w zespole opieki zdrowotnej (jednostce równorzędnej) i wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej, stacji krwiodawstwa	—	16—20	2—9
	Kierownik działu służb społecznych	—	15—19	2—8
9	a) Ordynator oddziału zabiegowego w zespole szpitalu klinicznym, szpitalu zespolonym, ordynator w szpitalu (zakładzie) psychiatrycznym i odwykowym	powyżej 30*) do 30*)	17—21 16—20	3—10 3—9
	b) Ordynator w pozostałych oddziałach w zespole szpitalu klinicznym, szpitalu zespolonym i w pozostałych jednostkach	powyżej 30*) do 30*)	16—20 16—19	3—9
	c) Kierownik apteki szpitalnej produkującej płyny infuzyjne	—	16—20	3—8
10	Kierownik: a) przychodni nie będącej samodzielną jednostką budżetową	—	16—20	2—7
	b) ośrodka zdrowia gminnego, wiejskiego lub przyzakładowego na wsi	—	16—20	2—5
11	Kierownik: a) komórki organizacyjnej w zespole, szpitalu klinicznym, szpitalu zespolonym i w jednostce równorzędnej, w psychiatrycznej i odwykowej opiece zdrowotnej, patomorfologii, radiologii, radiodiagnostyce, medycynie sądowej, diagnostyce laboratoryjnej i bakteriologicznej oraz w stacjach sanitarno-epidemiologicznych i stacjach krwiodawstwa	—	16—20	2—7
	b) komórki organizacyjnej w innej jednostce samodzielnej nie wymienionej pod lp. 8—10	—	15—20	2—4
12	a) Zastępca ordynatora oddziału — w szpitalu (zakładzie) psychiatrycznym i odwykowym — w pozostałych zakładach	powyżej 30*)	16—20 16—19	1—5
	b) Zastępca kierownika innej komórki organizacyjnej	—	14—19	1—4
	c) Zastępca kierownika apteki szpitalnej produkującej płyny infuzyjne	powyżej 10	14—19	1—4
	d) Starszy lekarz poradni w przychodni rejonowej	—	15—20	1—3
13	Wojewódzki inspektor do spraw orzecznictwa lekarskiego	—	16—20	2—6
14	Starszy asystent, starszy specjalista, starszy inspektor Asystent, specjalista, inspektor Młodszy asystent w ośrodku zdrowia: gminnym, wiejskim i przyzakładowym na wsi, w poradni: ogólnej, pediatrycznej, dla kobiet i stomatologicznej przychodni rejonowej, w poradni stomatologicznej: przedszkolnej, szkolnej i akademickiej, w poradni rejonowej przemysłowej i akademickiej służby zdrowia, w stacji pogotowia ratunkowego (dziale pomocy doraźnej), w stacji sanitarno-epidemiologicznej, w stacji krwiodawstwa, w psychiatrycznej i odwykowej opiece zdrowotnej oraz lekarze: patomorfolodzy, radiolodzy (radiodiagnostycy), radioterapeuci onkologiczni, kardiochirurdzy, neurochirurdzy, medycyny nuklearnej, medycyny sądowej	— — —	16—20 13—19 9—17	— — —
15	Starszy asystent, starszy specjalista, starszy inspektor Asystent, specjalista, inspektor Młodszy asystent w oddziałach szpitalnych: urazowo-ortopedycznych, chirurgicznych, urologicznych, toksykologicznych, ginekologicznych i położniczych, noworodkowych, pulmonologii, w oddziałach i działach anestezjologii, intensywnej terapii, reanimacji, w stacjach dializ, w diagnostyce laboratoryjnej bakteriologicznej, w aptekach produkujących płyny infuzyjne, w poradni sportowo-lekarskiej oraz lekarze posiadający specjalizację, zatrudnieni w przychodniach (poradniach) specjalistycznych i w zakresie orzecznictwa lekarskiego	— — —	15—19 12—18 9—16	— — —
16	Starszy asystent Asystent Młodszy asystent w komórkach organizacyjnych leczenia ambulatoryjnego i stacjonarnego nie wymienionych pod lp. 14 i 15 oraz w pozostałych zakładach opieki zdrowotnej i pomocy społecznej	— — —	14—17 11—16 8—15	— — —
17	a) Stażysta — lekarz i lekarz dentysta	—	8	—
	b) Stażysta	—	7	—
18	Naczelną pielęgniarka zespołu przełożona pielęgniarek szpitala klinicznego	powyżej 1.500 do 1.500	14—18 13—17	3—9 2—8

1	2	3	4	5
19	Zastępczyni naczelnej pielęgniarki zespołu Zastępczyni przełożonej pielęgniarek szpitala klinicznego	powyżej 1.500 powyżej 800	13—16	1—7
20	Przełożona pielęgniarek: a) szpitala specjalistycznego, ogólnego (wielospecjalistycznego)	powyżej 1.000 do 1.000	13—16 12—16	1—7 1—6
	b) działu w zespole	powyżej 800	13—16	1—6
	c) w pozostałych zakładach, komórkach organizacyjnych	powyżej 20	11—15	1—5
	Starsza pielęgniarka, starsza położna w podstawowej opiece zdrowotnej, koordynująca i nadzorująca pracę innych pielęgniarek i położnych	—	10—14	1—3
21	Zastępczyni przełożonej pielęgniarek Kierownik dziennego ośrodka adaptacyjnego dla dzieci niedorozwiniętych	powyżej 500*) —	11—16	1—5
22	Kierownik domu małych dzieci, żłobka, izby porodowej, prewentorium, domu dziennego pobytu	—	11—15	2—7
23	Oddziałowa pielęgniarka w stacjonarnej opiece zdrowotnej i opiece społecznej	powyżej 30*) do 30*)	10—15	3—5 1—3
24	Kierownik ośrodka opiekuna społecznego	—	9—15	1—5
25	Kierownik: pracowni stomatologicznej, zespołu techników medycznych, sekcji szkolenia średniego personelu medycznego w wojewódzkim ośrodku szkolenia kadr medycznych, sekcji statystyki medycznej i dokumentacji chorych, sekcji świadczeń pomocy społecznej, opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacji zawodowej	—	9—15	1—3
26	Starszy felczer, felczer Starszy instruktor higieny, starszy instruktor oświaty zdrowotnej, uprawniony technik dentystyczny, technik ortopedyczny, starszy inspektor bhp, inspektor bhp w stacji sanitarno-epidemiologicznej, instruktor do spraw rehabilitacji zawodowej, instruktorka przychodni wojewódzkiej	— —	9—15 9—15	— —
27	Pielęgniarka i położna posiadająca specjalizację Starsza pielęgniarka, starsza położna w dializoterapii, oddziałach (działach) intensywnej terapii i reanimacji, anestezjologii, ostrych zatruc, oparzeń, psychiatrycznych, neurologicznych, neurochirurgicznych, pediatrycznych, noworodkowych i w domach specjalnych pomocy społecznej	— —	9—15 9—15	— —
28	Starsza pielęgniarka i starsza położna zatrudniona: w oddziałach szpitalnych, blokach operacyjnych i porodowych, izbach przyjęć, izbach porodowych; pielęgniarka, położna w dializoterapii, oddziałach (działach) intensywnej terapii i reanimacji, anestezjologii, ostrych zatruc, oparzeń psychiatrycznych, neurologicznych, neurochirurgicznych, pediatrycznych, noworodkowych w domach specjalnych pomocy społecznej; starszy technik (laborant) analityki medycznej Starsza pielęgniarka środowiskowa, starsza położna środowiskowa i starszy pracownik socjalny	— —	8—14 8—14	— —
29	Starsza pielęgniarka, starsza położna, starszy technik medyczny (dentystyczny, farmaceutyczny, apteczny itp.), starszy laborant, starszy dyspozytor, starsza dietetyczka, starsza opiekunka dziecięca, starsza higienistka, starszy masażysta, starszy instruktor terapii zajęciowej, starszy instruktor terapii odwykowej, instruktor higieny, instruktor oświaty zdrowotnej	—	8—13	—
30	Pielęgniarka środowiskowa, położna środowiskowa, pracownik socjalny	—	6—13	—
31	Pielęgniarka i położna zatrudniona: w oddziałach szpitalnych, blokach operacyjnych i porodowych, izbach przyjęć, izbach porodowych, technik (laborant) analityki medycznej	—	6—13	—
32	Pielęgniarka, położna, technik medyczny (dentystyczny, farmaceutyczny, apteczny itp.), laborant, dyspozytor, dietetyczka, opiekunka dziecięca, higienistka, starszy statystyk medyczny, masażysta, instruktor terapii zajęciowej, instruktor terapii odwykowej, higienistka stomatologiczna, asystentka pielęgniarska, ortoptysta	—	6—12	—

1	2	3	4	5
33	Opiekun w domach pomocy społecznej, instruktor służb społecznych, pracownik socjalny	—	6—12	—
34	Statystyk medyczny, starsza rejestratorka medyczna	—	6—11	—
35	Sekretarka medyczna, rejestratorka medyczna	—	5—10	—
36	Preparator	—	5—12	—
	Młodsza pielęgniarka, młodszy masażysta, wykwalifikowana pomoc dentystyczna, kontroler sanitarny, dezynfektor	—	5—11	—
37	Przyczuczeni: pielęgniarka, masażysta, dietetyczka, laborant, kontroler sanitarny, pomoc dentystyczna, dezynfektor i inni	—	5—10	—
38	Stażysta ze średnim wykształceniem	—	5	—
	II. Niższy personel działalności podstawowej			
1	Sanitariusz szpitalny	—	4—10	—
2	Sanitariusz (noszowy), gipsiarz, starsza salowa	—	4—9	—
3	Salowa, kąpielowa, przyczuczona rejestratorka medyczna, faszowaczka, łazienkowa, sterylizator, pomoc laboratoryjna, zabiegowy balneologiczny	—	3—8	—

*) Dotyczy liczby łózek

Załącznik nr 3

TARYFIKATOR KWALIFIKACYJNY PRACOWNIKÓW DZIAŁALNOŚCI PODSTAWOWEJ

Lp.	Stanowisko pracy	Wymagane kwalifikacje zawodowe: wykształcenie, specjalizacja, przeszkolenie	Liczba lat pracy
1	2	3	4
	I. Pracownicy medyczni z wyższym i średnim wykształceniem		
1	Dyrektor zespołu i jednostki równorzędnej	Lekarz, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia oraz specjalizacja II lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny	8
2—4	Zastępca dyrektora zespołu i jednostki równorzędnej	Lekarz, specjalizacja z organizacji ochrony zdrowia oraz specjalizacja II lub I stopnia w innej dziedzinie medycyny	8
	Dyrektor (kierownik) innej jednostki samodzielnej		6
	Zastępca dyrektora (kierownika) innej jednostki samodzielnej		4
	Dyrektor (kierownik) zakładu leczenia odwykowego	Wyższe medyczne lub inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej	6
	Zastępca dyrektora (kierownika) zakładu leczenia odwykowego		4
	Zastępca dyrektora do spraw służb społecznych	Wyższe medyczne lub inne wyższe wykształcenie mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej specjalizacja II lub I stopnia z organizacji pomocy społecznej	5

1	2	3	4
5	Naczelnny lekarz szpitala	Lekarz, specjalizacja II stopnia w dziedzinie medycyny	10
6—7	Państwowy inspektor sanitarny: wojewódzki terenowy (portowy), zastępca dyrektora wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej	Według odrębnych przepisów	
8	Kierownik działu	Wyższe medyczne i specjalizacja II stopnia w dziedzinie medycyny, inne wyższe wykształcenie mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej oraz kwalifikacje uznane za równorzędne z posiadaniem specjalizacji II stopnia	7
9	Ordynator	Lekarz, specjalizacja II stopnia w wymaganej dziedzinie medycyny	7
	Kierownik apteki szpitalnej produkującej płyny infuzyjne	Farmaceuta, specjalizacja II stopnia lub kwalifikacje uznane za równorzędne z posiadaniem specjalizacji II stopnia	
10—11	Kierownik przychodni i innej komórki organizacyjnej	Wyższe medyczne i specjalizacja II lub I stopnia w dziedzinie medycyny	5
		Inne wyższe wykształcenie mające trwałe zastosowanie w podstawowej działalności i kwalifikacje uznane za równorzędne z posiadaniem specjalizacji II lub I stopnia	5
	Kierownik gminnego ośrodka zdrowia	Wyższe medyczne i specjalizacja I stopnia	3
	Kierownik wiejskiego ośrodka zdrowia i przyzakładowego ośrodka zdrowia na wsi	Wyższe medyczne	—
12	Zastępca ordynatora Starszy lekarz w przychodni rejonowej	Wyższe medyczne i specjalizacja II stopnia w dziedzinie medycyny	5
	Zastępca kierownika komórki organizacyjnej (apteki produkującej płyny infuzyjne)	Wyższe medyczne i specjalizacja I stopnia w dziedzinie medycyny	5
		Inne wyższe wykształcenie mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej oraz kwalifikacje uznane za równorzędne z posiadaniem specjalizacji I stopnia	5
13	Wojewódzki inspektor do spraw orzecznictwa lekarskiego	Wyższe medyczne i specjalizacja II stopnia w dziedzinie medycyny	8
14	Starszy asystent, starszy specjalista, starszy inspektor*)	Wyższe medyczne i specjalizacja II stopnia w dziedzinie medycyny	5
		Inne wyższe wykształcenie mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej oraz kwalifikacje uznane za równorzędne z posiadaniem specjalizacji II stopnia	5
15	Asystent, specjalista, inspektor*)	Wyższe medyczne i specjalizacja I stopnia w dziedzinie medycyny	3
		Inne wyższe wykształcenie mające trwałe zastosowanie w podstawowej działalności oraz kwalifikacje uznane za równorzędne z posiadaniem specjalizacji I stopnia	3
16	Młodszy asystent	Wyższe medyczne i inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej	po wstępnym stażu pracy
17	Stażysta	Wyższe medyczne i inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej	—
18	Naczelnna pielęgniarka zespołu, przełożona pielęgniarek szpitala klinicznego	Wyższe pielęgniarskie lub inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej i średnie medyczne	5
19	Zastępczyni naczelnnej pielęgniarki zespołu	Wyższe pielęgniarskie lub inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej i średnie medyczne	5
	Zastępczyni przełożonej pielęgniarek szpitala klinicznego	Średnie medyczne i przeszkolenie specjalistyczne	9

1	2	3	4
20—21	Przełożona pielęgniarek	Wyższe pielęgniarskie lub inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej i średnie medyczne	3
	Zastępczyni przełożonej pielęgniarek	Średnie medyczne i przeszkolenie specjalistyczne	7
	Starsza pielęgniarka, starsza położna w podstawowej opiece zdrowotnej nadzorująca i koordynująca prace innych pielęgniarek i położnych	Wyższe pielęgniarskie	2
		Średnie medyczne lub prawo wykonywania zawodu uzyskane w trybie przepisów przejściowych i przeszkolenie specjalistyczne	5
	Kierownik dziennego ośrodka adaptacyjnego dla dzieci niedorozwiniętych	Wyższe pielęgniarskie lub inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej	3
22	Kierownik: domu małych dzieci, żłobka, izby porodowej, prewentorium, domu dziennego pobytu	Wyższe pielęgniarskie lub inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej i średnie medyczne	3
		Średnie medyczne	7
23	Oddziałowa pielęgniarek w stacjonarnej opiece zdrowotnej i opiece społecznej	Wyższe pielęgniarskie lub inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej i średnie medyczne	3
		Średnie medyczne i przeszkolenie specjalistyczne	7
24	Kierownik ośrodka opiekuna społecznego	Inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej	8
		Średnie medyczne i przeszkolenie specjalistyczne	9
25	Kierownik: pracowni stomatologicznej, zespołu techników medycznych	Średnie medyczne	7
	Kierownik sekcji szkolenia średniego personelu medycznego w wojewódzkim ośrodku szkolenia kadr medycznych	Wyższe pielęgniarskie lub inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej i średnie medyczne	8
	Kierownik sekcji świadczeń pomocy społecznej, opiekuńczo-wychowawczej, rehabilitacji zawodowej	Wyższe pielęgniarskie lub inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej	8
		Średnie medyczne	7
	Kierownik sekcji statystyki medycznej i dokumentacji chorych	Średnie oraz przeszkolenie specjalistyczne dla kierowników sekcji statystyki medycznej	7
26	Starszy felezer, felezer, uprawniony technik dentystryczny, technik ortopedyczny, instruktor do spraw rehabilitacji zawodowej	Średnie medyczne lub prawo wykonywania zawodu uzyskane w trybie przepisów przejściowych	—
	Starszy instruktor higieny	Średnie medyczne lub prawo wykonywania zawodu uzyskane w trybie przepisów przejściowych	5
	Starszy instruktor oświaty zdrowotnej	Średnie medyczne i ukończone Studium Nauczycielskie Szkół Medycznych lub Studium Kulturalno-Oświatowe	5
	Starszy inspektor bezpieczeństwa i higieny pracy*)	Średnie medyczne lub inne średnie mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej	5
	Inspektor bezpieczeństwa i higieny pracy*)		—
	Instruktor przychodni wojewódzkiej	Wyższe pielęgniarskie lub inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej i średnie medyczne	7
		Średnie medyczne i przeszkolenie specjalistyczne	10
27—28	Pielęgniarka, położna posiadająca specjalizację	Średnie medyczne specjalizacja	4
	Starsza pielęgniarka	Wyższe pielęgniarskie	2
	Starsza położna	Średnie medyczne lub prawo wykonywania zawodu uzyskane w trybie przepisów przejściowych	5
	Starsza pielęgniarka środowiskowa, starsza położna środowiskowa	Wyższe pielęgniarskie	2
		Średnie medyczne lub prawo wykonywania zawodu uzyskane w trybie przepisów przejściowych oraz ukończenie kursu kwalifikacyjnego	5
	Starszy pracownik socjalny	Inne wyższe mające trwałe zastosowanie w działalności podstawowej	2
		Średnie medyczne	7

1	2	3	4
29	Starsza pielęgniarka, starsza położna, Starszy technik medyczny (dentystyczny, farmaceutyczny apteczny itp.), starszy laborant, starszy dyspozytor, starsza dietetyczka, starsza opiekunka dziecięca, starsza higienistka, starszy masażysta, starszy instruktor terapii zajęciowej, starszy instruktor terapii odwykowej	Średnie medyczne lub prawo wykonywania zawodu uzyskane w trybie przepisów przejściowych, szkoła masażystów, inne średnie mające trwale zastosowanie w działalności podstawowej	5
	Instruktor oświaty zdrowotnej, instruktor higieny	Średnie medyczne lub prawo wykonywania zawodu uzyskane w trybie przepisów przejściowych	—
30	Pielęgniarka środowiskowa, położna środowiskowa, pracownik socjalny	Średnie medyczne lub prawo wykonywania zawodu uzyskane w trybie przepisów przejściowych oraz ukończenie kursu kwalifikacyjnego	—
31—32**)	Pielęgniarka, położna, technik medyczny (dentystyczny, farmaceutyczny, apteczny itp.), laborant, dyspozytor, dietetyczka, opiekunka dziecięca, higienistka, starszy statystyk medyczny, masażysta, instruktor terapii zajęciowej, instruktor terapii odwykowej, ortoptysta, higienistka stomatologiczna	Średnie medyczne lub prawo wykonywania zawodu uzyskane w trybie przepisów przejściowych, szkoła masażystów Inne średnie mające trwale zastosowanie w działalności podstawowej	—
	Asystentka pielęgniarska	Szkoła asystentek pielęgniarskich lub kwalifikacje uzyskane w trybie przepisów przejściowych	—
33—35	Instruktor służb społecznych, sekretarka medyczna, opiekun w domu pomocy społecznej, starsza rejestratorka medyczna, rejestratorka medyczna, statystyk medyczny pracownik socjalny	Średnie ogólnokształcące lub inne wykształcenie uznane za równorzędne	—
36	Młodsza pielęgniarka, preparator, kontroler sanitarny, dezynfektor, wykwalifikowana pomoc dentystyczna	Podstawowe lub średnie oraz przeszkolenie zawodowe	—
37	Przyuczeni: pielęgniarka, masażysta, dietetyczka, laborant, kontroler sanitarny, pomoc dentystyczna, dezynfektor i inni	Podstawowe oraz przeszkolenie zawodowe	—
38	Stażysta	Średnie	—
	II. Niższy personel działalności podstawowej		
1	Sanitariusz szpitalny	Podstawowe oraz ukończenie kursu dla sanitariuszy i zdanie egzaminu kwalifikacyjnego	—
2	Starsza salowa	Podstawowe	5
3	Sanitariusz (noszowy), gipsiarz, salowa, kapielowa, przyuczona rejestratorka medyczna, fasowaczka, łazienkowa, sterylizator, pomoc laboratoryjna, zabiegowy balneologiczny	Podstawowe	—

*) W stosunku do pracowników do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy wymagane ukończenie kursu specjalistycznego bezpieczeństwa i higieny pracy III stopnia.

***) Wymagania kwalifikacyjne dotyczą również pielęgniarek i położnych wymienionych pod ip. 26 załącznika nr 2 do rozporządzenia.

Wymagania kwalifikacyjne dla pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych określają odrębne przepisy.

Załącznik nr 4

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I ZASZEREGOWANIA PRACOWNIKÓW TECHNICZNYCH,
EKONOMICZNYCH I ADMINISTRACYJNYCH

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje		Grupy uposażenia zasadniczego	Stawki dodatku funkcyjnego				
		wykształcenie	liczba lat pracy						
1	2	3	4	5	6				
1	Zastępca dyrektora w zespole, jednostce równorzędnej i wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej	wyższe	6	15—19 13—18	3—9 3—8				
	Główny księgowy w zespole, jednostce równorzędnej i w wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej	wyższe	6						
		średnie	10						
2	Zastępca dyrektora, główny księgowy w jednostkach innych niż wymienione pod lp. 1 i 5 powyżej 500 pracowników do 500 pracowników	wyższe	6	12—17 11—16	2—7 2—6				
		średnie	10						
3	Dyrektor domu pomocy społecznej, kierownik profilaktycznego domu zdrowia powyżej 500 łóżek powyżej 300 łóżek powyżej 100 łóżek do 100 łóżek	wyższe	6	14—18 13—17 12—16 11—15	2—9 2—8 2—7 2—6				
		średnie	10						
		4	Kierownik zakładu sanitarnego			wyższe	6	11—16	1—3
						średnie	10		
5	Zastępca dyrektora i główny księgowy domu pomocy społecznej, główny księgowy w profilaktycznym domu zdrowia powyżej 500 łóżek powyżej 300 łóżek powyżej 100 łóżek do 100 łóżek	wyższe	4	13—17 12—16 11—15 10—14	1—7 1—6 1—5 1—4				
		średnie	8						
		6	Kierownik międzywojewódzkiej jednostki socjalnej			wyższe	4	12—16	3—7
						średnie	8		
6	Kierownik domu małych dzieci, domu pielęgniarek, żłobka samodzielnej jednostki socjalnej, gospodarstwa pomocniczego	wyższe	4	11—15	2—6				
		średnie	8						
7	Kierownik działu, zastępca głównego księgowego w jednostkach wymienionych pod lp. 1, 2 i 3	wyższe	4	11—16	1—5				
		średnie	8						
	Radaa prawny	według odrębnych przepisów	—	11—16	—				
8	Starszy specjalista	wyższe	8	9—14	—				
	Kierownik samodzielnej sekcji	wyższe średnie	4 7	9—15	1—4				

1	2	3	4	5	6
9	Kierownik sekcji, główny księgowy w jednostkach wymienionych pod lp. 6	wyższe średnie	4 7	9—14	1—3
10	Specjalista, starszy rewident zakładowy	wyższe średnie	4 7	8—13	—
11	Starszy inspektor, starszy referent, starszy księgowy, starszy kasjer, rewident, mistrz	wyższe średnie	3 6	8—12	—
12	Inspektor, instruktor terapii pracy, referent, księgowy	wyższe	po wstępnym stażu pracy	7—11	—
		średnie		5—10	
13	a) Zakładowy inspektor bezpieczeństwa i higieny pracy*), instruktor racjonalizacji i wynalazczości	wyższe oraz egza- min kwalifikacyjny średnie oraz egza- min kwalifikacyjny	3 3	9—14	—
	b) kapelan szpitalny	wyższe teologiczne	—	9—11	—
14	Kierownik zespołu warsztatów	wyższe średnie	2 3	10—15	1—3
15	Kierownik: warsztatu (pracowni), składnicy zaopat- rzenia, zespołu magazynów, magazynu, stołówki, pralni, kuchni, szwalni	średnie	6	8—13	1—3
16	a) Starszy magazynier	średnie	1	7—11	—
	b) Magazynier	średnie- podstawowe	— 2	5—10	—
17	Starszy bibliotekarz, kierownik świetlity	wyższe	2	8—12	—
		średnie	5	7—11	—
18	Kierownik kancelarii, kasjer	średnie	3	6—11	—
19	Bibliotekarz, archiwista, sekretarka	średnie ogóln- kształcące, średnie zawodowe	po wstępnym sta- żu pracy	5—10	—
20	Starsza maszynistka poza halą maszyn	średnie podstawowe 300 uderzeń /min.	1	5—10	—
21	Maszynistka poza halą maszyn	średnie podstawowe 230 uderzeń/min.	—	4—9	—
22	Telefonistka	średnie podstawowe	po wstępnym sta- żu pracy	4—9	—
23	Stażysta	wyższe	—	7	—
		średnie	—	5	—

*) W stosunku do pracowników do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy wymagane ukończenie kursu specjalistycznego bezpieczeństwa i higieny pracy III stopnia.

Kwalifikacje pracowników sprawujących kierownictwo i dozór nad eksploatacją urządzeń energetycznych określa rozporządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 20 sierpnia 1965 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 238 i z 1973 r. Nr 19, poz. 112).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I ZASZEREGOWANIA PRACOWNIKÓW GOSPODARCZYCH I PRACOWNIKÓW OBSŁUGI

Lp.	Grupa pracowników, stanowisko	Wymagane kwalifikacje zawodowe		Grupy uposażenia zasadniczego.
		wykształcenie	liczba lat pracy w zawodzie	
1	2	3	4	5
1	L. Pracownicy zaplecza technicznego gospodarczego Zatrudnieni w komórkach organizacyjnych (w warsztatach, pracowniach, pralniach, ogrodnictwie, kotłowniach centralnego ogrzewania i innych) w zawodzie: a) inżyniera-konserwatora b) ślusarza, mechanika elektromontera, elektromechanika, hydraulika, murarza, stolarza, malarza, kucharza, pracza, ogrodnika i innych	a) wyższe techniczne	4	8—13
			po wstępnym stażu pracy	8—12
		b) — średnie wykształcenie techniczne	4	8—12
			poniżej 4	8—11
		— zasadnicza szkoła zawodowa		
		— tytuł mistrza w zawodzie	4	7—11
	— tytuł robotnika wykwalifikowanego	poniżej 4	7—10	
	— tytuł czeradniczy w zawodzie			
	— bez wykształcenia zawodowego	umiejętność wykonywania pracy w zawodzie	4—9	
2	Palacze kotłów parowych i wodnych*)	średnia szkoła zawodowa lub tytuł kwalifikacyjny mistrza w zawodzie	6 miesięcy przy obsłudze kotłów parowych i wodnych	6—11
		odpowiednia szkoła zawodowa zasadnicza lub świadectwo czeradnicze w zawodzie bądź świadectwo robotnika wykwalifikowanego w zawodzie	1 rok pracy przy obsłudze kotłów parowych i wodnych	5—10
		szkoła podstawowa kurs palaczy kotłów centralnego ogrzewania**)	1 rok pracy przy obsłudze kotłów parowych i wodnych	5—9
3	Pomocnicy palaczy centralnego ogrzewania	przyuczeni do zawodu	—	4—8
1	II. Pracownicy obsługi Szatniarz, powielaczowy, zmywaczka szkła laboratoryjnego, dźwigowy, sprzątaczką	—	—	2—6
		2	Woźny, goniec	—

1	2	3	4	5
	III. Pracownicy zatrudnieni przy pilnowaniu			
1	Starszy dozorca (starszy strażnik), starszy portier	—	8	2—6
2	Dozorca (strażnik), portier	—	—	1—4

- *) W razie zatrudnienia przy kotłach wysokoprężnych można podwyższyć uposażenie zasadnicze o 5%. Możliwość podwyższenia uposażenia o 5% dotyczy również powielaczowego i zmywaczki szkła laboratoryjnego.
- ***) W przypadkach szczególnie uzasadnionych dyrektor zakładu za zgodą właściwego terenowo okręgowego inspektoratu gospodarki paliwowo-energetycznej może zwolnić palacza posiadającego duże doświadczenie zawodowe oraz dobrze wypełniającego powierzone obowiązki od wymagań kwalifikacyjnych w zakresie wykształcenia.

Kwalifikacje pracowników obsługujących urządzenia energetyczne oraz wykonujących usługi w zakresie konserwacji i napraw urządzeń energetycznych określa rozporządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 4 maja 1973 r. (Dz. U. Nr 19, poz. 113).